

[Mølgaard]

fald drage omsorg for, at kendskabet til denne principielle afgørelse udbredes?»

(Spm. nr. 572).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge dagbladet Aktuelt for den 11. marts 1978 har ministeren principielt fastslået, at arbejdsgivere ikke må åbne post stilet til de ansatte. Det er fastslået, at afgørelsen gælder offentlige såvel som private arbejdsgivere, fremgår det af artiklen.

Det er imidlertid en kendsgerning, at der daglig sker brud på denne regel i mængder af institutioner og i virksomheder, og skal dette princip opretholdes – hvad hensyn til personlig integritet afgjort taler for – bør der over for samtlige ministerier, styrelser og kommuner ske en påpegelse af princippet suppleret med almindelig offentlig omtale af retsprincippet for at dække privatsektoren ind. Det kan til eksempel oplyses, at Roskilde amtskommune til stadighed arbejder efter det stik modsatte princip: at al post skal åbnes centralt; men eksemplerne herpå er i øvrigt utallige.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg er for så vidt glad for det stillede spørgsmål, idet jeg herigennem får lejlighed til at redegøre for den afgørelse, der omtales i spørgsmålet.

Det er rigtigt, at vi fra justitsministeriet har skrevet til en kommune om åbning af post, som på den ene eller anden måde er stilet til de ansatte i kommunen. Kommunen havde opstillet 3 klare spørgsmål, og det er disse og kun disse, vi har besvaret.

I svaret fra ministeriet siges det for det første, at justitsministeriet ikke har udfærdiget almindelige retningslinjer om spørgsmålet. Vi svarede endvidere, at en åbning af post til kommunens ansatte i visse tilfælde vil kunne indebære en overtrædelse af straffeloven, mens det ikke er tilfældet ved anvendelse af andre adresseringsformer. Vi har ikke besvaret og kan ikke besvare spørgsmålet generelt; det må bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Mølgaard (DR):

Jeg må på den givne baggrund beklage, at ministeren ikke antyder lidt stærkere, hvad »visse tilfælde« står for, nemlig de tilfælde,

hvor der vil være tale om en overtrædelse af straffeloven, at det ikke blot bliver eksemplificeret, sådan at man i offentlige myndigheder og såmænd også i private virksomheder lidt bedre ved, hvornår man overtræder straffeloven, og sådan at man som ansat havde et lidt bedre grundlag for at vide, hvornår der var sket en overtrædelse af straffeloven fra arbejdsgiverens side, for at det virker som en krænkelse af brevhemmeligheden, en krænkelse af den personlige integritet, i det øjeblik arbejdsgiveren skrider til at åbne et brev, må vel være uomtvisteligt.

Justitsministeren (Erling Jensen):

I anledning af hr. Mølgaards sidste bemærkninger skal jeg erindre om, at jeg i mit indlæg nævnte, at det efter min opfattelse ikke er muligt at udfærdige generelle retningslinjer, som kan løse alle tænkelige problemer i forbindelse med åbning af post til de ansatte.

Det skyldes bl. a., at den strafferetlige vurdering af sådanne sager oftest må afgøres ud fra det, jurister sammenfattende betegner under begrebet forsæt. Det er også baggrunden for, at jeg ikke generelt kan sige, at åbning af bestemte typer post til ansatte altid vil indebære en overtrædelse af straffeloven.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til justitsministeren af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til at indføre lovregler for udsendelse af telefonaviser?»

(Spm. nr. 577).

Skriftlig begrundelse.

Anledningen til det stillede spørgsmål er, at der op til det nylig overståede kommunalvalg var etableret en telefonavis dels under Højslev central ved Skive, dels under en sjællandsk central. Telefonsvareren repræsenterede en organisation med navnet Familieværnet. Men først et detektivagtigt arbejde af en dagbladsmedarbejder gjorde det muligt at finde frem til en person bag svareren. Den anonyme stemme i telefonavisen fremsatte meget grove, krænkende udtalelser mod navngivne kandidater på flere byrådslistor.